

се противопоставят; и по този начинъ идва до момента за привеждане заговора въ изпълнение и чакъ тогазъ можалъ е да види какъ се лесно правятъ заговоръ, планъ, бомби, какъ се лесно пише дневникъ, но колко е мъчно да се убие, какви дребни стѣжки, които не могатъ никакъ да се прѣдвидятъ, сж въ състояние да побъркатъ на едно таквозъ страшно убийство.

Твърдостъта, показана при рѣшението на подсъдимия, е засвидѣтелствувана по единъ най-категорически начинъ. Да уважаваме заявлението на подсъдимия за неговото раскаяние, това значи да допуснемъ въ живота на човѣка и такива моменти, когато той, безъ всѣкакви причини, е въ състояние да се откаже да извърши съзнателно установени, съвършено обмислени, създадени пакъ отъ него, планове, особено при обстоятелства каквито рисува дневника. Ето защо не може да бжде прѣдъ насъ констатиранъ факта, че подсъдимия самъ сж е отказалъ отъ извършването на прѣстѣплението, нито подсъдимия ще бжде въ състояние да ни увѣри въ това на слово, когато сжществуватъ факти, доказвающи противното. Ний виждаме, че подсъдимия на два пѣти е ходилъ на Пловдивската станция съ намѣрение да чака Господаря и да приведе заговора въ изпълнение. «Първий пѣтъ, — казва подсъдимия, — не грѣмнахъ, защото не дрѣзнахъ». Нѣмаме особенни причини да мислимъ, че той не е изпълнилъ заговора за това, че той се отказалъ самъ, но отъ второто му опитване за изпълнение заговора, на 8 Юний, и отъ грѣмването на револвера въ джеба му, ний виждаме, че е направено нѣщо повече и отъ приговорителни дѣйствия, които не сж спрѣни отъ волята на подсъдимия. Прѣдъ насъ се явява съвършено констатирано, че тия дѣйствия сж спрѣни по независящи отъ волята на подсъдимия обстоятелства. Защото да мислимъ инакъ, би трѣбвало да имаме сериозни причини, за да вѣрваме на домогването на Миларова, — домогване, което безъ това е чисто иллюзоарно. Не можемъ ний да се съгласимъ съ едно такъво домогване безъ особенни причини, когато знаемъ твърдото му рѣшение и строгото му постѣпване по извѣстенъ обмисленъ планъ до самия моментъ на прѣстѣплението. Не можемъ да се съгласимъ, че именно въ този моментъ сж е отказалъ отъ намѣрението си и че е нѣмалъ възможность другояче да се оттърве отъ К. Попова освѣтъ да отиде въ нуждника, тамъ